

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOTIIONAL]

PSALMII I CARTEA A CINCEA

Psalmul 137

7 Adu-Ți aminte, Doamne, de copiii
Edomului, care, în ziua nenorocirii
Ierusalimului, ziceau :

„Radeți-l, radeți-l din temelii !”

8 Ah ! fiica Babilonului, sortită pustiirii,
ferice de cine-ți va întoarce la fel
răul pe care ni l-ai făcut !

9 Ferice de cine va apuca pe pruncii tăi
și-i va zdrobi de stâncă !

Psalmul 138

Un psalm al lui David

1 Te laud din toată inima, cânt laudele
Tale înaintea dumnezeilor.

2 Mă închin în Templul Tău cel sfânt și
laud Numele Tău, pentru bunătatea și
credincioșia Ta,
căci Ți s-a mărit faima prin împlinirea
făgăduințelor Tale.

3 În ziua când Te-am chemat, m-ai
ascultat, m-ai îmbărbătat și
mi-ai întărit sufletul.

4 Toți împărații pământului Te vor lăuda,
Doamne, când vor auzi
cuvintele gurii Tale ;

5 ei vor lăuda căile Domnului,
căci mare este slava Domnului !

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

6 Domnul este înălțat : totuși vede pe cei
smeriți și cunoaște de departe
pe cei îngâmfați.

7 Când umblu în mijlocul strămtorării,
Tu mă înviezi,

Îți întinzi mâna spre mânia vrăjmașilor
mei, și dreapta Ta mă mântuiește.

8 Domnul va sfârși ce a început pentru
mine. Doamne, bunătatea Ta ține în veci :
nu părăsi lucrările mâinilor Tale.

Psalmul 139

Către mai marele cântăreților -
Un psalm al lui David

1 Doamne, Tu mă cercetezi de aproape
și mă cunoști,

2 știi când stau jos și când mă scol,
și de departe îmi pătrunzi gândul.

3 Știi când umblu și când mă culc,
și cunoști toate căile mele.

4 Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă,
și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul.

5 Tu mă înconjori pe dinapoi și pe dinainte
și-Ți pui mâna peste mine.

6 O știință atât de minunată este mai
presus de puterile mele :
este prea înaltă ca s-o pot prinde.

7 Unde mă voi duce departe de Duhul Tău
și unde voi fugi departe de fața Ta ?

[Continuarea în numărul viitor]

ANUL IX, NR. 411 I 24 SEPTEMBRIE 2023

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Helen Keller
- Cum pot fi mântuit ?
- Ioan 3 : 16
- Citirea Bibliei. Psalmii

„Fiindcă nu puteam să văd nimic, din
pricina strălucirii luminii aceleia,
cei ce erau cu mine m-au luat de
mână și așa am ajuns în Damasc”.

[FAPTELE APOSTOLILOR 22 : 11]

Editorial. Încărtiruit la creștini

„Voi sunteți lumina lumii ; o cetate așezată pe vârful unui munte nu poate fi
ascunsă ; nici nu se aprinde o lumină și se pune sub baniță, ci în sfeșnic și luminează
pentru toți cei care sunt în casă. Astfel să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor,
încât să vadă lucrările voastre cele bune și să-L glorifice pe Tatăl vostru care este în
ceruri”. (Matei 5 : 14 - 16)

„Am venit în armată ca un om tânăr, zelos, am cutreierat toată țara, în mod
deosebit în vremurile agitate, când trebuia să fim ba aici, ba colo ; am ajuns și până
dincolo de granița patriei noastre. Am stat în orașe mari și mici, în sate mari și mici, ba
un timp mai lung, ba un timp mai scurt și am învățat să cunosc țara și oamenii.

Am fost sănătos și bolnav, am avut belșug și am dus lipsă. Am mărșăluit pe jos
și am mers cu trenul, am vizitat biserici și clădiri de teatre, am fost vesel pe ringuri de
dans și curând am suspinat prin spitale. Am învățat să citesc, să scriu și să socotesc, m-
am ocupat cu geografia și istoria poate încă mai mult decât obișnuiesc de obicei să
facă soldații și subofițerii.

Am fost bine văzut de superiorii mei și respectat de camarazii mei, treceam
drept educat în felul meu. Dacă m-ar fi întrebat cineva despre religia mea, i-aș fi spus
că sunt creștin. Dar puteți s-o credeți ? Despre creștinismul adevărat nu știam nici cel
mai neînsemnat lucru. Toată religia mea consta în aceea că era rușine să furi și că ai
datoria să fi supus superiorilor. Dar de ce una era de rușine, iar cealaltă era datorie,
nici aceasta n-o știam.

Totuși, aceasta o știam și eu : că ar exista un Dumnezeu; dar la El nu mă
gândeam și nici nu-L cunoșteam. Nici acum nu pot să pricep cum a fost posibil că am
fost păzit de păcate grosolane și infracțiuni, de vreme ce am trăit absolut fără
Dumnezeu în lume.

[Continuarea pe pagina 2]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

[Continuarea de pe pagina 1]

Poate este pentru că mi-am închipuit ceva în sensul acesta, că aș fi un om cumsecade și cinstit, despre care nimeni n-ar putea spune ceva rău.

Firește că nu mi-am dat seama pe atunci că aceasta era nelegiuire : de a trăi ca om fără Dumnezeu și ca creștin fără Hristos.

Pe lângă aceasta era ciudat, că mereu îmi lipsea ceva și nu știam ce.

Odată, la aniversarea împăratului, fanfara regimentului nostru a cântat coralul : „Acum mulțumiți toți lui Dumnezeu”; atunci mi-au dat lacrimile, dar n-am știut de ce. –

Apoi am ajuns într-o zi într-un sat unde trebuia să rămânem opt zile, iar eu am fost încartiruit la un țăran care m-a primit prietenos.

Când mi-a repartizat camera, m-a întrebat dacă vreau să mănânc cu el sau mai bine singur.

Am răspuns politicos că prefer să mănânc în compania lui.

Pentru că tocmai era prânzul, m-a condus în camera unde el și familia lui, împreună cu argații și slujnicele ședeau toți la aceeași masă.

Dar cum m-am simțit când a fost adusă mâncare și toți sau sculat cu mare respect, iar stăpânul casei a mulțumit cu glas evlavios lui Dumnezeu pentru mâncare !

Toți, chiar și copiii mici stăteau reverențios și cu mâinile împreunate și se vedea pe ei că se roagă și ei, chiar și cel mai mic, un băiat de trei ani, stătea liniștit și solemn acolo.

Mă ridicasem și eu, din politețe firească, dar nu eram ferit de emoția lăuntrică. Am mâncat puțin ; țăranul credea că sunt timid și a insistat prietenos să mănânc.

Când toți au fost sătui și în timpul mesei toți fuseseră de-a dreptul veseli, toți s-au sculat din nou la fel de respectuos ca la început, și-au împreunat mâinile, iar stăpânul casei a spus :

„Lăudați pe Domnul pentru că este bun, pentru că bunătatea lui rămâne pentru totdeauna !”

Apoi și-au dorit toți „să le fie de bine” și fiecare a plecat la treaba lui, copiii la învățatul lor, căci în curând vor trebui să meargă la școală.

Liniștit și adâncit în mine m-am așezat într-un colț.

Atunci a venit băiatul cel mic și s-a rezemat de genunchii mei și mi-a spus cu o căldură dragălașă :

„Povestește-mi acum ceva despre Mântuitorul !”

Am început, în încurcătura mea, să povestesc despre miei și oi, despre boi, despre măgari și cai, căci **despre Mântuitorul nu știam nimic.**

Dar băiatul o ținea pe a lui: să povestesc despre Mântuitorul și a insistat atât, încât în cele din urmă am spus că nu știu nimic despre EL.

„**Și ești așa de mare,**” a spus copilul, „**și nu știi nimic despre Mântuitorul ? Atunci nici n-o să ajungi în cer.**”

Da, la cer, desigur, încă nu m-am gândit în mod serios ; dar a fost groaznic pentru mine să-mi aud sentința din gură de copil, că n-o să ajung în cer.

Am ieșit afară, mi-am vizitat camarazii din sat, dar n-am scăpat de neliniște și am hotărât să las să treacă timpul cinei, înainte de a mă întoarce din nou acasă ... [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 27

HELEN KELLER

„Este pentru mine o adevărată mulțumire să aflu că vă interesează cartea mea și mă voi simți fericită dacă publicul îndepărtatei României o va găsi plăcută.

Țin să știe oricine că lumea mea este plină de interes, plină de fericire. Iată de ce sper că lucrarea mea va putea deveni un mijloc de încurajare a tuturor acelor care-și caută deznădăjduiți drumul lor dibuind prin lipsuri fizice”.

Acesta e un fragment din scrisoarea cu data de 31 ianuarie 1923 a Helenei Keller adresată Domnului Chirițescu, care i-a tradus în românește cartea ei intitulată „Lumea mea”.

Helen Keller s-a născut la 27 iunie 1880 în orașelul Tuscumbia, Alabama, din Statele Unite. Ea s-a născut ca un copil normal. Până la 19 luni ea s-a bucurat de lumină, de razele soarelui, de zborul păsărelelor, de coloritul florilor.

Atunci, îmbolnăvindu-se grav, rămâne fără vedere și fără auz. Mama ei nu a știut lucrul acesta, dar a observat când o îmbăia că fetița e oarbă.

Apoi a observat că fetița nu răspunde la întrebări, la sunetul clopoțelului. Fetita era și surdă.

Pe la trei ani fetița a devenit și mută. Cuvintele ce le rostea la un an și jumătate au fost uitate cu totul. De acum era oarbă, surdă, și mută.

Închisă în întuneric prin pierderea văzului și izolată de lumea sunetelor prin pierderea auzului, ea a pierdut și posibilitatea de a i se comunica și de a comunica. Părinții nu puteau să o învețe nimic.

Ea a crescut, s-a dezvoltat, dar era ca un animal.

Umbla prin camere și răsturna totul, ieșea pe afară, se tăvălea prin iarbă și scotea sunete stridente. Așezată la masă, răsturna mâncarea, ce apuca ducea la gură și toată se murdărea.

Mama ei, o femeie foarte gingașă și fină, ajunsese la disperare cu ea. Fetita devenise rea, egoistă și răsfățată.

Când mama era la culmea disperării, a citit în foaia lui Charles Dickens „Notițe americane” că Laura Bridgman, o fetiță oarbă, surdă, și mută din New England a început să fie instruită de Samuel Gridley Howe, Directorul Institutului Perkins.

Helen a fost dusă la Michael Anagnos, care a urmat la conducerea Institutului după Howe.

Acesta i-a recomandat pe o tânără irlandeză, Annie Sullivan, care tocmai terminase studiile. Timp de jumătate de veac ea a fost tovarășa de nedespărțit a Helenei Keller.

Datorită ei, Helen Keller a devenit savantă. [Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]